

Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 πρόφρων δ' ἀντ' ὤδῃς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

31. Εἰς Ἥλιον

Ἥλιον ὑμνεῖν αὐτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
 Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
 γείνατο Γαίης παιδί καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
 αὐτοκασιγνήτην, ἧ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα 5
 Ἥῳ τε ῥοδόπηχυν ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην
 Ἥελιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὃ γε δέρκεται ὄσσοις
 χρυσέης ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ 10
 αἰγλήεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῖ λάμπεται ἔσθος
 λεπτουργές πνοιῆ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι,
 εὔτ' ἂν ὃ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους 15
 θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε·

Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

32. Εἰς Σελήνην

Μήνην αἰδεῖν τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
 ἠδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς ἱστορες ὤδῃς·
 ἧς ἀπο αἰγλή γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 αἰγλής λαμπούσης· στίλβει δὲ τ' ἀλάμπетος ἀήρ 5
 χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
 εὔτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροῶ καλὸν
 εἶματα ἔσσαμένη τηλαυγέα δίᾳ Σελήνη,
 ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας,
 ἔσσυμένως προτέρωσ' ἐλάση καλλίτριχας ἵππους 10